

वा० रा०

॥ १६४ ॥

इयंतातेत्यादिरुक्तानुवादः पूर्वमेव व्याख्यातः ॥ ३ ॥ तस्य रामस्य ॥ ४ ॥ पञ्चविंशतिश्लोका अत्र सर्गे ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥

इयंतातसुखाशयात्त्वदर्थमुपकल्पिता ॥ प्रत्याश्वसिहिशेषास्यां सुखं राघवनंदन ॥ ३ ॥ उचितोयं जनः सर्वोदुःखानां त्वं सुखोचितः ॥
धर्मात्मंस्तस्य गुह्यं यथै जागरिष्यामहेवयं ॥ ४ ॥ नहिरामाप्स्यतरोममास्ति भुविकश्चन ॥ मोत्सुको भूर्ब्रवीम्येतदथ सत्यं तवाग्रतः ॥ ५ ॥
अस्य प्रसादादाशं सेलोकेस्मिन्सुमहद्यशः ॥ धर्मावाप्तिं च विपुलां अर्थकामौ च केवलौ ॥ ६ ॥ सोहंप्रियसखं रामं शयानं सहसीतया ॥
रक्षिष्यामि धनुष्पाणिः सर्वैः स्वैर्ज्ञातिभिः सह ॥ ७ ॥ नहि मे विदितं किंचिद्दनेस्मिन् चरतः सदा ॥ चतुरंगं त्वपि बलं प्रसहेमवयं युधि ॥ ८ ॥
एवमस्माभिरुक्तेन लक्ष्मणेन महात्मना ॥ अनुनीता वयं सर्वे धर्ममेवानुपश्यत ॥ ९ ॥ कथं दाशरथौ भूमौ शयाने सहसीतया ॥ शक्या
निद्रामया लब्धुं जीवितानि सुखानि वा ॥ १० ॥ योन देवासुरैः सर्वैः शक्यः प्रसहितुं युधि ॥ तं पश्य गुहसंविष्टं तृणेषु सहसीतया ॥ ११ ॥
महता तपसालब्धौ विविधैश्च परिश्रमैः ॥ एकोदशरथस्यैष पुत्रः सदृशलक्षणः ॥ १२ ॥ अस्मिन् प्रव्राजिते राजानं चिरं वर्तयिष्यति ॥ वि
धवामेदिनी नूनं क्षिप्रमेव भविष्यति ॥ १३ ॥ विनद्य सुमहानादंश्रमेणोपरताः स्त्रियः ॥ निर्वोपो विरत नूनमघराजनिवेशने ॥ १४ ॥
कौसल्या चैव राजा च तथैव जननी मम ॥ नाशं सेयदिते सर्वे जीवेयुः शर्वरीमिमां ॥ १५ ॥ जीवेदपि च मे माता शत्रुघ्नस्यान्ववेक्षया ॥
दुःखिताया हि कौसल्या वीरसूर्वि न शिष्यति ॥ १६ ॥ अतिक्रान्तमतिक्रान्तमनवाप्य मनोरथं ॥ राज्ये राममनिक्षिप्य पितामेवि न शिष्य
ति ॥ १७ ॥ सिद्धार्थाः पितरं वृत्तं तस्मिन्काले ल्युपस्थिते ॥ प्रेतकार्येषु सर्वेषु संस्करिष्यन्ति भूमिपं ॥ १८ ॥ रम्यचत्वरसंस्थानां सुविभक्त
महापथां ॥ हर्म्यप्रासादसंपन्नां सर्वरत्नविभूषितां ॥ १९ ॥

॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

अ० का०

॥ १६४ ॥